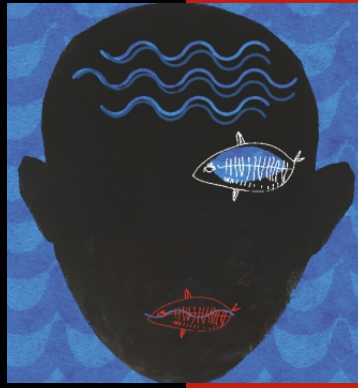

ΜΙΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ,
ΤΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ, ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ,
ΓΙΑ ΤΗ ΡΕΥΣΤΗ, ΠΟΛΥΔΙΑΣΤΑΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ
ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΘΕΜΑΤΑ

I'll be your mirror on the wall

29 ΜΑΪΟΥ - 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ - ΤΡΟΚΑΝΤΕΡΟ
ΠΑΡΚΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η έκθεση 'I'll be your mirror on the wall' είναι μια ομαδική έκθεση, με έργα 11 διεθνών εικαστικών, όλα δημιουργημένα ειδικά για αυτήν την έκθεση, που διαχειρίζεται έννοιες με σαφείς αναφορές στις σύγχρονες κοινωνίες, οι οποίες αναπτύσσονται σε τρεις διαστάσεις βιωσιμότητας: την οικολογική, την κοινωνική και την οικονομική προοπτική. Η έκθεση στοχεύει να αναδείξει πώς αυτές οι διαφορετικές πτυχές αλληλεπιδρούν μεταξύ τους.

Πώς αντιμετωπίζουμε τα οικοσυστήματά μας μακρόπνοα και με τη δέουσα προσοχή;

Πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε μια κοινωνία στην οποία θα είναι σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα; και πώς θα ικανοποιούμε τις θεμελιώδεις ανάγκες της ανθρωπότητας, δεδομένων των περιορισμένων πόρων της γης, χωρίς αρνητικές συνέπειες για τους ανθρώπους, τα φυτά, τα ζώα ή τον πλανήτη;

Πρόκειται για μία συνάντηση εικαστικών όπου διασταυρώνονται, από διαφορετικούς εννοιολογικούς δρόμους, σε έναν διευρυμένο στοχασμό και προβληματισμό ως προς την σχέση ανθρώπου και φύσης μέσω της μεταμοντέρνας οικολογίας, της βιολογίας και της συνεχούς κλιματικής αλλαγής, την εξέλιξη της τεχνητής νοημοσύνης και πολλών άλλων σύγχρονων θεμάτων. Η έκθεση είναι μία ανάγνωση του κόσμου που ζούμε. Μία διεισδυτική και συνάμα μεταμορφωτική επέμβαση στην πραγματικότητα, ώστε να μείνουν τα μάτια μας ανοιχτά όσο χρειάζεται.

Επικρατεί η τάση πως η συσχέτιση της τεχνολογίας, η ψηφιακή επικοινωνία και τα δεδομένα με το νέο, μας συνδέουν και μας οδηγούν στο μέλλον. Πού βρίσκεται όμως η αλήθεια σε αυτό που διαπιστώνουμε κάθε μέρα γύρω μας;

Πώς θα ήταν αν παίρναμε τη νοημοσύνη των ζώων, των φυτών και των οικοσυστημάτων εξίσου σοβαρά με τη νοημοσύνη των έξυπνων μηχανών, χτίζοντας παράλληλα δεσμούς αλληλεγγύης με τον κόσμο πέραν του ανθρώπινου;

Σ' αυτό το σκεπτικό, οι συμμετέχοντες διαπραγματεύονται όλα αυτά που συμβαίνουν στον κόσμο μέσα από την δουλειά τους, αντιμετωπίζοντας το έργο τους σαν τον καθρέφτη του ειδώλου του κόσμου. Παρουσιάζουν την παραδοξότητα της καθημερινότητάς μας, όπου όλα τα παραπάνω θίγονται -όχι πάντα άμεσα- αλλά υφίστανται. Έργα ηχητικού περιβάλλοντος, εγκαταστάσεις in situ, γλυπτική και ζωγραφική, δημιουργούν ένα διάλογο που στοχάζεται πώς η τέχνη μπορεί να εμπνεύσει την κοινωνική δέσμευση, οδηγώντας σε ένα καλύτερο κοινό μέλλον, δημιουργώντας νέους τρόπους θέασης, σκέψης, πίστης και δράσης.

Επιμέλεια + Concept design : Τζέννυ Τσουμπρή

Ένα θερμό "ευχαριστώ" στους φίλους Μαρία Μέγα και Κωστή Κουτσοφίό, για τη στήριξή τους...

'I'll be your mirror on the wall' is a group exhibition presenting the works of 11 international visual artists such as a series of in situ installations, a collaborative sound piece and big wall prints, sculptures and performances, all inspired by a reflection on the relationship between humans and nature through postmodern ecology, eco-feminism and biology. The exhibition is rooted in the expression of "liquid modernity", to define a postmodern world, governed by immediacy and communication, which erodes the anchored ties between people and bodies by revealing the fragility of a society based on individualism and constant change.

The exhibition, highlighting the tangled relationship between nature and humankind and interrogating our ability to co-exist and evolve together, is taking place in an open public area, the Saint George Park, Trocadero, Paleofaliro, from May the 29th until June the 8th, 2024.

How do we reaffirm the importance of community while building bonds of solidarity with the world beyond the human?

What if we took the intelligence of animals, plants and ecosystems as seriously as the intelligence of intelligent machines?

In this rationale, the participants will create works approaching the original theme and try to present an effect of both the theme and the space.

Its goal is to be a natural audio-visual experience, like a cinematic work, where the visitor enters an experiential atmosphere, leaves the role of spectator and becomes part of the exhibition, leaving his mark.

It's in our hands. It's in your hands and my hands and those of our children. It's really up to us. We're the ones who can make a difference. If we lead lives where we consciously leave the lightest possible ecological footprints, if we buy the things that are ethical for us to buy and don't buy the things that are not, we can change the world overnight.

Curator + Concept designer: Jenny Tsoumpri

Special thanks to Maria Mega and Kostis Koutsofios

Tommi Mäkelä

The stream

Man is inextricably part of nature. But how to reflect something inextricable if you do not see it? Art brings on and promotes perception.

Perception to see nature...nature resonating in us; plants, woods, landscape, water, in everyone, inside all living always I seek interaction, I try to interpret the various ways nature expresses itself to me.

My narrative is about wind, light, color and water alive in nature. The paintings are tokens of insights depicted in colors. Me looking at a painting- basically a strange feeling; being given a gift from a total stranger- the thoughts of another person is being transferred to you as through an invisible mirror opening a bridge for thoughts.

Art reminds, educates, gives direction. You could say that man has a lot to learn- what you do not learn, you will regret; not receive the gift and not be able to give.

Our preceding generations have given us language and culture, set out hope on us. We are not to invalidate the capacity of learning from bygone generations, learnings that carry the number tickets for us to entrust to those next in line. Through perceiving reflections from the past we, the present inhabitants on earth, create new reflections on human life, civilization and nature; Art is the name and indication of such reflections. I have realized that the one who, without remorse, is capable of destroying human civilization and our environment, does not deem the equity of culture in former, present and future society or the value of the vital human affiliation to nature. Man and nature, human civilization, science and culture...

I think Art, in astute symbiosis, creates contextually meaningful expressions enhancing involvement and awareness.

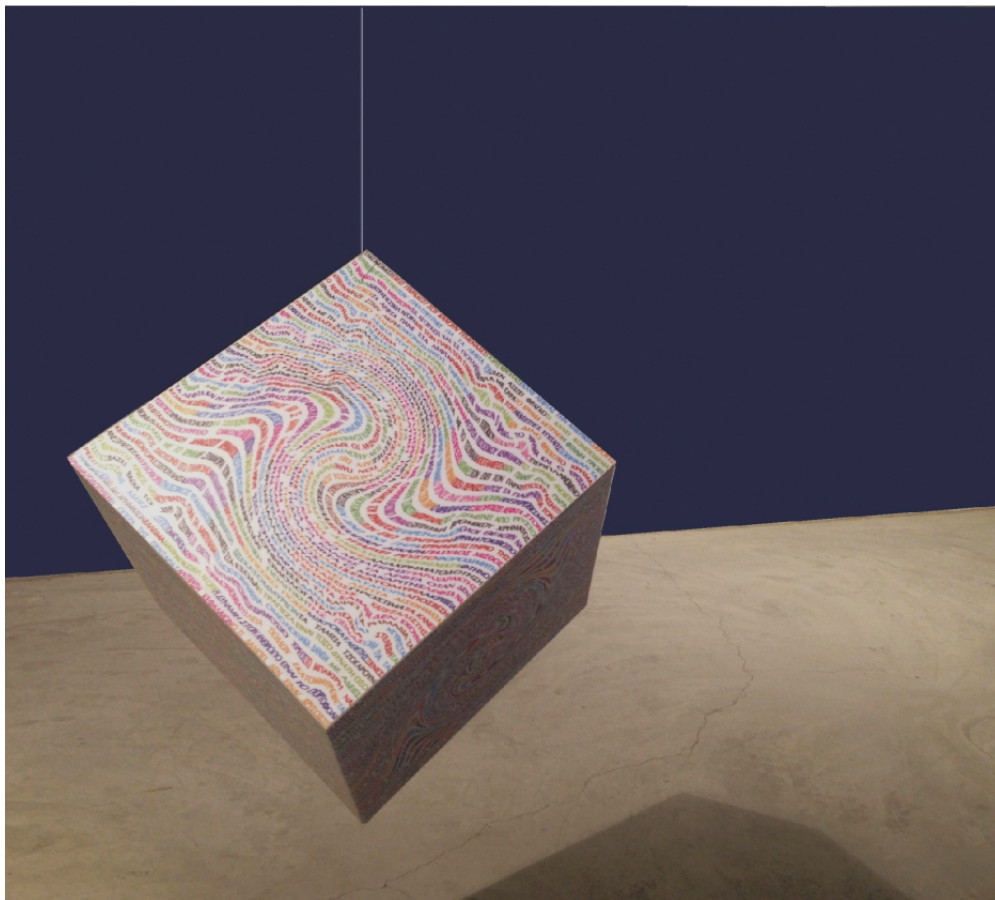
- in the year 2024

(translation from Finnish by Tuula Mäkelä)

<https://kuvataiteilijamatrikkeli.fi/en/artist/tommi-makela>

**Αντωνάτου
Μαρία**

**Antonatou
Maria**

**Packagingearth, ο πλανήτης μας σε νέα διάσταση
Packaging Earth, our planet in new dimension**

Ο πλανήτης Γη, ο Οίκος μας, με τις «γωνίες του». Εγκιβωτισμένος από μελέτες εκμετάλλευσής του, επενδύσεις, ενεργειακούς κλάδους, συμφέροντα... Εμείς και το χρήμα, το χρήμα και εμείς που ξεπερνά σε σπουδαιότητα ακόμα και την αίσθηση του εαυτού μας. Μας απασχολεί η πρακτική θεώρηση της ζωής μας, πως δηλαδή θα εξοικονομήσουμε χρήματα. Έχει καταργηθείμε απόλυτο τρόπο η έννοια της φύσης ως κοινό κτήμα και καταλύεται για το κέρδος της αποκλειστικής και ιδιαίτερης κατανάλωσής της. Ο πλανήτης μας ως μέρος του οικονομικού ενδιαφέροντος του ανθρώπου.

Planet Earth, our Home with its "corners". Enclosed by studies of its exploitation, investments, energy sectors, interests... Us and money, money and us, which surpasses in importance even our sense of self. We are preoccupied with the practical view of our lives, how we will save money. The concept of nature as a common heritage has been completely abolished and dissolved for the profit of its exclusive and individual consumption. Our planet as part of the economic interest of humans.

**Βρυττιά
Γρηγορία**

**Vryttia
Grigoria**

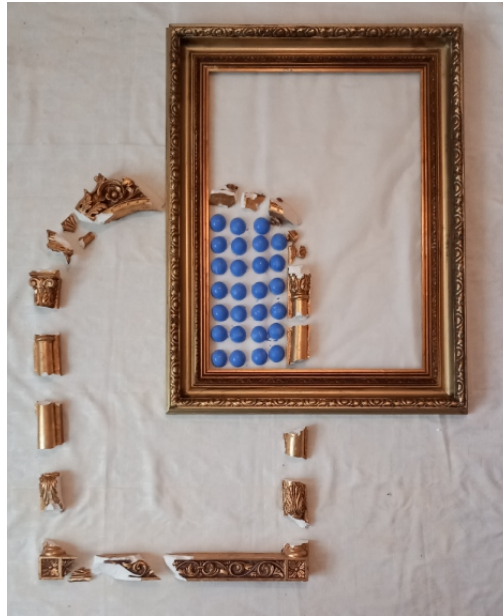
**Μύκητες και Μέδουσες
Γλυπτική εγκατάσταση, διαστάσεις μεταβλητές
Fungi and Jellyfish**

Το έργο ανήκει στην σειρά "Μεταναστευτικά Είδη" και πραγματεύεται την σχέση με το περιβάλλον και τα πολύπλοκα συστήματα επικοινωνίας άλλων οργανισμών, εκτός από τον άνθρωπο.

The series of works titled Fungi and Jellyfish consists of constructions from recycled materials, with organic forms that can be perceived within different identities. The work deals with the relationship between man and the natural environment. Both fungi and jellyfish are simple organisms and belong to diverse groups that communicate with each other through complex systems. Both species are evolving in ways that, from a human perspective, are taking care of the planet in a way that humans have failed to do. The sculptural installation presented here serves as a reminder of this role.

Μαργαρώνη Λυδία

Margaroni Lydia

Η ομορφιά του ατελούς

The beauty of the imperfect

Ένας ήχος, η χροιά μιας φωνής, η έμπνευση από το φτερούγισμα μιας πεταλούδας στο άνθος, ένας γωνιώδης γραφικός χαρακτήρας είναι αφηγήματα από μόνα τους.

Η ομορφιά του ατελούς συνόλου της ανθρώπινης διάνοιας, όταν τέμνεται με την εν δυνάμει απόλυτη τακτοποίηση του πληροφοριακού χάους, υπόσχεται καινούργιες μορφές εργαλείων για την διαχείριση της τεχνολογικής εξέλιξης ή ακόμη και της ζωής.

Καθορίζονται μέσα από κώδικες τα χνάρια της ανθρώπινης σκέψης;

Η AI (Artificial Intelligence) είναι ένας εκλεπτισμένος σύγχρονος ηλεκτρονικός μεσάζων μετάδοσης μιας «πληροφορίας» ή μια Γενική Αρχή της Συμπερίληψης από τη θεωρία των Συνόλων;

Εν τέλει, για μια υπερβατική συνεννόηση, η αμεσότητα της όρασης, ο πλούτος των συνειρμών και η φαντασία, αυτά είναι που καθιστούν τον εαυτό συμμετοχο στην ποίηση του ατελούς συνόλου μας.

Μάιος 2024
Λυδία Μαργαρώνη

A sound, the timbre of a voice, the inspiration of a butterfly fluttering on a flower, an angular handwriting are stories by themselves.

The beauty of the incomplete totality of the human intellect, when intersected with the potentially absolute ordering of informational chaos, promises new forms of tools for managing technological evolution or even life.

Are the patterns of human thought determined through codes?

Is AI (Artificial Intelligence) a sophisticated modern electronic intermediary of transmission of "information" or a General Principle of Inclusion from Group Theory?

Ultimately, for a transcendental understanding, the immediacy of vision, the richness of associations, and the imagination, are what make the self a participant in the poetry of our imperfect whole.

May 2024
Lydia Margaroni

Μαρίνη Δήμητρα

Marini Dimitra

Cosmoscope
Mixed media // multimedia
// VR // sound
// size flexible

Cosmoscope
Μικτή τεχνική // πολυμέσα
// VR // ήχος
// προσαρμόσιμο μέγεθος

Το Cosmoscope είναι μια περισκοπική εγκατάσταση, μια μηχανή παρατήρησης που χρησιμοποιείται από τους επισκέπτες δίνοντας την ψευδαίσθηση της πλοήγησης στον υποκείμενο κόσμο. Σκοπός του έργου είναι να εμπλέξει τους θεατές, μέσω ενός ψηφιακού πανοράματος, στην επερχόμενη παγκόσμια ερημοποίηση.

Ενώ ο χρήστης περιηγείται στο υπόγειο, άγονο τοπίο, ο ήχος μιας σταγόνας βροχής αντηχεί μέσα από το σωλήνα, υπονοώντας μια επικείμενη λειψυδρία. Ο σωλήνας διατρυπά το έδαφος οδηγώντας σε μια οπτική μεταφορά πέρα από τους λογικούς περιορισμούς και τα όρια του πραγματικού χώρου. Μέσω ενός συστήματος εικονικής πραγματικότητας, η εγκατάσταση αναδομεί την πραγματικότητα και ανατρέπει το χρόνο και το χώρο. Το έργο δημιουργεί ένα δίπολο που αποτελείται από τη ρεαλιστική όχθη (τον πραγματικό κόσμο) και τον εικονικό. Τα ρεαλιστικά στοιχεία του πάρκου Trocadero διεισδύουν στην ψηφιακή αναπαράσταση συμμετέχοντας θεμελιωδώς στην αφήγηση.

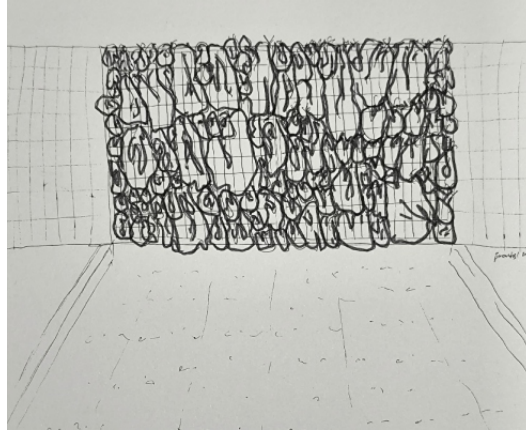
Cosmoscope is a periscopic installation, an observation machine used by visitors giving the illusion of navigating to the underground. It attempts to engage viewers, through a digital panorama, with the scenario of the approaching global desertification.

While the user is navigating through the underneath, barren scenery, the sound of a raindrop rarely echoes through the tube, insinuating the global upcoming water scarcity. The periscopic mechanism aims to a visual transfer beyond logical restraints and the limitations of the surrounding environment. Through a virtual reality system, the installation reconstructs reality and overturns time and space.

The project creates a dipole between a visual world placed right next to the real one. On the realistic shore, the viewer approaches the transcendental world that is arranged in the imaginary side and is incarnated digitally. All the realistic elements of the Trocadero park are penetrating the digital representations, participating fundamentally in the narrative.

Μπρέντας Παναγιώτης

Brentas Panagiotis

"Άδεια χέρια"
εγκατάσταση
σακούλες απορριμάτων
2024

Empty Hands
In situ installation
plastic bags
2024

Άδειες σακούλες κρεμασμένες στην είσοδο, στην πύλη της καθημερινότητας μας. Ενός μωσαϊκού δραστηριότητας, ενός ρυθμού ακανόνιστου, γεμάτου θορύβου, έλλειψης μορφής, απουσίας συνείδησης του παρόντος.

Σακούλες στα χέρια μας άδειες, από συναισθήματα, γεμάτες κενού αέρα, κενού καταναλωτικού γίγνεσθαι. Ένας τοίχος εμπόδιο στην πραγματική θέαση του κόσμου της Γαίας. Ένα παραπέτασμα ψεύτικων αναγκών. Σακούλες σκουπιδιών, διακόσμηση στη φυσική - τεχνητή όαση του κλεινού άστεως. Μια χωματερή εξιδανικευμένη. Απόσπαση προσοχής. Ένα υφαντό άφαντο από το αστικό μας οπτικό πεδίο, επανεμφανίζεται, έρχεται από τη χωματερή πλυμένο, καθαρό. Καθαρό πλαστικό η ζωή μας.

Τα χέρια μας γεμάτα από σακούλες και απορρίματα. Απορρίματα κρυμμένα κάτω από τα χαλιά μας, κάνουν θόρυβο με το παραμικρό μας βήμα. Γεμάτα τα σπίτια μας, άδεια τα χέρια.

Η εγκατάσταση έχει ως στόχο να επανεμφανίσει στο κοινό μια εξιδανικευμένη χωματερή, πάνω στην είσοδο ενός πρασίνου πάρκου στον κεντρικό ιστό της πόλης.

Μία κρεμαστή χωματερή μόνο με σακούλες απορριμάτων, χωρίς ίχνη προϊόντων και σκουπιδιών μέσα της. Έχουμε μείνει μόνο αυτές σα δοχεία άδεια, καθώς ο άνθρωπος μάλλον λείπει. Πού είναι ο άνθρωπος, πού θα είναι; Μια κρεμαστή εξιδανικευμένη χωματερή μνημείο της φύσης, με τον άνθρωπο απόντα.

Η εγκατάσταση πέρα από την επικοινωνία με το κοινό, διαδρά και με τις εξωτερικές καιρικές συνθήκες όπως ο ήλιος, ο άνεμος, η βροχή. Σακούλες διαφορετικών μεγεθών και χρωμάτων, με εργονομικό δέσιμο και κορδόνι, με βολικό σχήμα και ευχάριστο άρωμα. Μια χωματερή κόσμημα. Το δέσιμο των σακουλών θα γίνει in situ με αυτοσχεδιαστική διάθεση.

Empty bags hanging at the entrance, at the gate of our daily lives.

A mosaic of activity, an irregular rhythm, full of noise, lack of form, absence of awareness of the present.

Bags in our hands empty, from emotions, filled with empty air, void of becoming consumerism.

A wall obstacle to the real view of the world of Gaia. A curtain of fake needs. Garbage bags, decoration in the natural - artificial oasis of the closed city. A landfill idealized.

Attention diversion. A woven fabric from our urban visual field reappears, comes from the landfill washed, clean. Clean plastic is our life.

Our hands full of bags and rubbish. Rubbish hidden under our carpets, making noise with our every step. Our homes full, our hands empty.

The installation aims to reintroduce to the public an idealized landfill, at the entrance of a green park in the city's central web.

A hanging landfill only with garbage bags, without traces of products and rubbish inside. Only those empty containers remain, as man is probably absent. Where is the man, where will he be? A hanging idealized landfill monument of nature, with man absent.

The installation beyond communication with the public, will interact with external weather conditions such as sun, wind, rain. Bags of different sizes and colors, with ergonomic tying and cord, with convenient shape and pleasant aroma. A landfill jewel.

The tying of the bags will be done in situ with improvisational mood.

Παπανικολάου Ηλίας

Ραρανικολαου Elias

“Fragments”, 2024

Το έργο είναι κάτι σαν μία κάτοψη της εποχής μας. Ένας κόσμος σε βίαιο μετασχηματισμό. Αυτός ο μετασχηματισμός κατακερματίζει περιβάλλοντα, ζωές και τους ίδιους τους ανθρώπους. Δεν είναι καθόλου ορατό κάποιο σχήμα που θα έχει το μέλλον. Οι πραγματικότητες βρίσκονται σε κατάσταση έκρηξης. Τα δικαιώματα των ανθρώπων μέσα σε όλον αυτόν τον χάρτη είναι και αυτά κάτι το ρευστό.

The artwork is something like top view of our time. A world in violent transformation. This transformation fragments environments, lives and people themselves. It's not at all visible what shape the future will take. Realities are explosive. The human rights throughout this map are also something fluid.

Σοφιανόπουλος Αριστοτέλης

Sofianopoulos Aristotelis

Μνημείο Πάγου
Υλικά: Μάρμαρο,
ξύλο mdf, πλεξιγκλάς
Διαστάσεις:
145εκ. 47εκ. 25 εκ.

Monument of ice
Materials: marble,
mdf wood, plexiglass
Dimensions:
145cm, 47cm, 25cm

Τα μνημεία είναι συνυφασμένα με το παρελθόν. Μας κρατάνε συνδεδεμένους με καταστάσεις και με ιστορίες, οι οποίες έχουν μία σχέση απόστασης από το γεγονός και από εμάς. Δεν είναι μια σχέση βιωματική αλλά ούτε και άμεσα εμπειρική. Σκοπός των μνημείων είναι να μην περνάνε οι καταστάσεις στην λήθη. Όταν ένα μνημείο ανεγερθεί ή χαρακτηριστεί, η ιστορία του ανήκει πια στο παρελθόν και παύει να έχει ενεργή υπόσταση όπως πριν, αλλά κάθεται εκεί και μας θυμίζει τι έχει συμβεί.

Η φύση είναι ζωτικής σημασίας για την ύπαρξη μας. Οι ακραίες θεωρίες μας λένε ότι μπορεί να μην είναι και τόσο απαραίτητο αυτό. Ο άνθρωπος με τα

επιτεύγματά του έχει την πεποίθηση ότι η ζωή του γίνεται ολοένα και ευκολότερη. Το οικονομικό κέρδος, η ελεύθερη οικονομία, η εύκολη και ανεξέλεγκτη παραγωγή μας προσφέρουν ότι χρειαζόμαστε και με το παραπάνω. Ποιο είναι όμως το αντίκτυπο όλων αυτών των πρακτικών στο φυσικό περιβάλλον και στην θέση του ανθρώπου μέσα σε αυτό; Ποιό βαθύτερο ανθρώπινο στοιχείο είναι αυτό που οδήγησε στην ανεξέλεγκτη μόλυνσή του πλανήτη και στην κλιματική κρίση;

Τις τελευταίες δεκαετίες θεσμοθετούνται οι χαρακτηρισμοί εθνικών πάρκων, δρυμών και μνημείων της φύσης. Ο ζωτικός χώρος όλο ένα και λιγοστεύει και η ανάγκη για περισσότερες προστατευόμενες περιοχές μεγαλώνει. Αρκεί η προστασία κατακερματισμένων περιοχών; Ποια είναι η διαφορά μεταξύ ενός ιστορικού μνημείου και ενός μνημείου της φύσης;

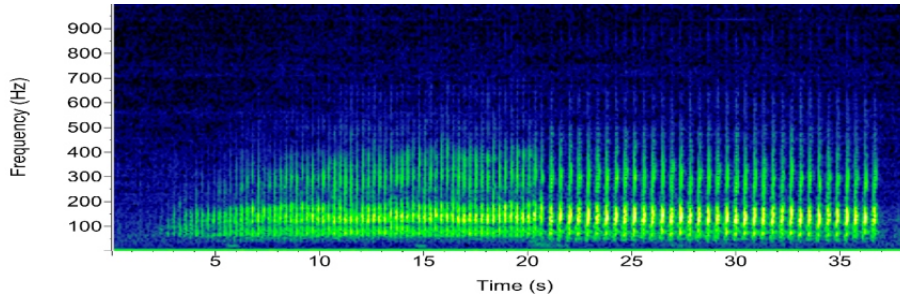
Monuments are intertwined with the past. They keep us connected to situations and stories that are distanced from the historical events and from us. It's neither a personal connection nor a directly empirical one. The purpose of monuments is to prevent situations from being forgotten. When a monument is raised and named, its history is part of the past and ceases to have active existence as it did before. It serves as a reminder of the past. Nature is vital to our existence. Extreme theories tell us that it might not be necessary. Humans are convinced that, with their

achievements, life becomes easier and easier. Economical profit, free economy, easy and uncontrollable production offer us what we need and even more. What is, however, the impact of these practices on the environment and humans' place in it? What is the deeper human element that led to the uncontrollable pollution of the planet and the climate crisis?

In the last decades, the designations of national parks, forests, and nature monuments have been established. Vital space is shrinking and the need for more protected areas is growing. Is the protection of fragmented areas enough? What is the difference between a historical monument and a natural monument?

Σχινά Μαρία

Schina Maria

Βυθός, 2024 - Ηχητική εγκατάσταση, κείμενα
Διάρκεια 00:05:00 (λούπα)

Seabed, 2024 - Sound installation, texts
Duration 00:05:00 (loop)

Η εγκατάσταση βυθός αποτελείται από δύο μέρη:

Ένα ηχητικό περιβάλλον που είναι δημιουργημένο από ηχογραφημένους ήχους της θαλάσσιας ζωής κυρίως μεγάλων θηλαστικών. Ένα δεύτερο μέρος που αποτελείται από κείμενα που έχουν εξαχθεί από ερωτήματα που έχουν τεθεί σε πρόγραμμα τεχνητής νοημοσύνης (Gemini) που απαντά σε κρίσιμα ζητήματα περιβάλλοντος.

Η όλη εγκατάσταση παρουσιάζεται σε μια συστοιχία πάγκων με κοινό σκέπαστρο. Ο ήχος περιβάλλει τον χώρο ενώ τα κείμενα είναι αναρτημένα στον χώρο αυτό.

Το έργο συνδέει ένα ηχητικό περιβάλλον από ήχους που οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν ακούσει στην ζωή τους παρά μόνο σε ντοκιμαντέρ, με κείμενα που προειδοποιούν τους ανθρώπους για τον κίνδυνο να εκλείψουν αυτοί οι ήχοι και κατά συνέπεια τα θαλάσσια ζώα, αν δεν αλλάξει ο αρνητικός τρόπος που ο άνθρωπος επιδρά στο περιβάλλον.

Ένα ηχοτοπίο δημιουργημένο από ηχογραφημένους ήχους της θαλάσσιας ζωής, που κινδυνεύουν να εκλείψουν λόγω της υπερθέρμανσης των θαλασσών σε συνδυασμό με κείμενα που έχουν εξαχθεί από ερωτήματα που έχουν τεθεί σε AI.

The installation 'Seabed' consists of two parts:

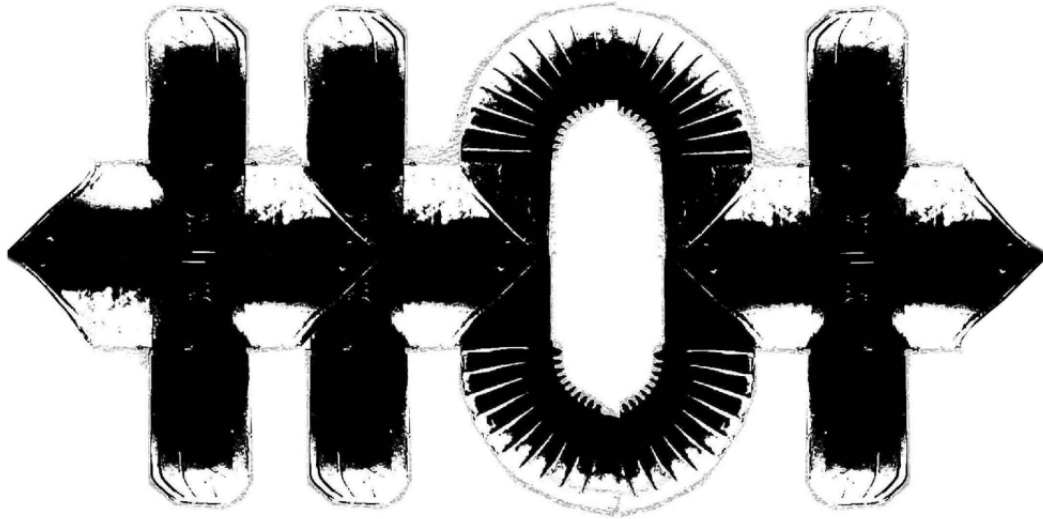
A soundscape created from recorded sounds of marine life, mainly of large mammals. A second part consisting of texts extracted from questions that have been posed to an artificial intelligence program (Gemini) that provides answers to critical environmental questions.

The whole installation is presented in an array of benches with a common roof. Sound surrounds the space while texts are posted in this space.

The work connects a sound environment with sounds that most people have not heard in their lives except in documentaries, with texts that warn people of the danger that these sounds and consequently marine animals will become extinct if humans don't change their negative impact to the environment. A soundscape created from recorded sounds of marine life, in danger of extinction due to global warming of the seas, combined with texts extracted from questions posed to AI.

**Τσούσης
Αρισταίος**

**Tsoussis
Aristeos**

ΗΤΤΑ ΟΜΙΚΡΟΝ ΤΑΦ, 2024
90x180x15cm
μεταλλικοί σωλήνες

ΗΤΤΑ ΟΜΙΚΡΟΝ ΤΑΦ, 2024
90x180x15cm
metal pipes

Η εικόνα που δημιουργεί μια γραμμένη λέξη, το άκουσμα του ήχου που παράγεται όταν η λέξη αρθρώνεται είναι οι άλλες διαστάσεις που συνυπάρχουν με αυτή της έννοιας την οποία η λέξη εκφράζει. Ο γραφικός χαρακτήρας του γράφοντα, η ύλη με την οποία ντύνεται η λέξη μπρος στα μάτια των αναγνωστών είναι μέσα που μεταφέρουν την αντίληψη πέρα από την ετυμολογία και προσεγγίζουν τα ενδότερα της μνήμης και του βιώματος. Η λέξη ΗΟΤ είναι χτισμένη από χρησιμοποιημένα μπουριά σόμπας, συνειρμούς θέρμανσης και υπερθέρμανσης αλλά και σχόλιο περί της απόλαυσης του περισσίου από το άτομο και των επιπτώσεών της.

The image created by a written word, the hearing of the sound produced when the word is articulated are the other dimensions that coexist with that of the meaning that the word expresses. The writing character of the writer, the matter with which the word is clothed before the eyes of the readers are means that carry the perception beyond the etymology and approach the inner parts of memory and experience. The word HOT is built from used stove embers, associations of heating and overheating but also a comment on the individual's enjoyment of excess and its effects.

**Φωτοπούλου
Χριστίνα**

**Fotopoulou
Christina**

"Στρωματογραφία"
κεραμικά υλικά, κόλλα, ξύλο, 40x30x60 εκ., 2023

"Stratigraphy"
Old clays, glue, wood, 40x30x60 cm, 2023

Χρησιμοποιώντας σπασμένα κεραμικά διαφόρων περιόδων, από πήλινα σκεύη για την αποθήκευση της τροφής της μετακατοχικής Ελλάδας έως σύγχρονα σουβενίρ, αναλογίζομαι τί θα μπορούσαν να αποκαλύπτουν μελλοντικές ανασκαφές σχετικά με την διαδρομή μας.

Ο υπερκαταναλωτισμός αλλοιώνει τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τη φύση και την αξία που δίνουμε στην τροφή μας. Σε αυτήν την διαστρωμάτωση, τα υλικά λίγο φαίνονται να συμφωνούν μεταξύ τους, όμως συνυπάρχουν, και ίσως χωρίς να το αναγνωρίζουμε αφηγούνται το πέρασμά τους στο χρόνο.

Using broken ceramics of various periods, from clay vessels for storing the food of post-occupation Greece to modern souvenirs, I consider what future excavations might reveal about our route on this planet.

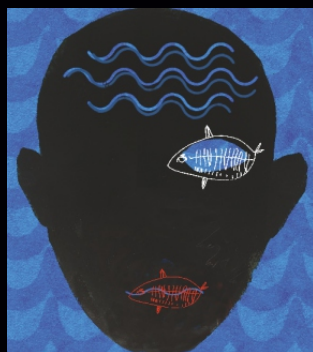
Over-consumerism alters the way we perceive the nature and the value we give to our food.

In this layering, the materials hardly seem to agree with each other, but they coexist and perhaps without recognizing it, they narrate their passage through the time.

I'll be your mirror on the wall

29 ΜΑΪΟΥ - 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ - ΤΡΟΚΑΝΤΕΡΟ
ΠΑΡΚΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

tidalflowart.com

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΔΗΜΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΧΟΡΗΓΟΙ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ

AQUA PRO
MARINE
PROFESSIONALS

IRIDIUM
ΣΥΡΑΡΙΣΣΕΣ | ΕΠΙΤΥΛΑ | ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΚΤΗΡ
ΣΧΕΔΙΑΣΗ & ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΩΝ